

φιλείς· διότι οὐ μόνον εἰς τὸ ἐμπόριον, κατὰ τὴν ἀλλοδαπὴν μάλισα, οἱ Μετσόβιται ἐπέδωκαν, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ αὐτῶν ἐγένοντο ἀλλοχου διάσημοι διδάσκαλοι. Τρύφων Ἱερομόναχος ἐδίδασκεν ἐν Ἰωαννίνοις ἀπὸ τοῦ 1748—1783· Νικόλαος ὁ Ζερζούλης ἐδίδαξεν ἐν Μετσόβω, Τρίκκη, Ἄθω μετὰ τὸν Εὐγένιον (1758), τελευταῖον δὲ τῆς ἐν Ἰασίῳ Αὐθεντικῆς Σχολῆς προέστη. Παρθένιος ὁ Κατσούλης¹, ὁ Δρυνοπούλεως Δοσίθεος, Κωνσταντῖνος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διδάσκαλος Ἀργυροκάστρου (καὶ ὁ Νεόφυτος Δούκας ἐδιδάχθη ἐν αὐτῇ). Ἄνδρες δ' ἐπὶ φιλογενεῖα διασημότατοι, Μιχαὴλ Τοσίτσας, Νικόλαος Στουρνάρης, Τζομάκας καὶ ἕτεροι ἱκανοὶ δεικνύουσιν ἀρκούντως τὴν παλμῶδη διανοητικὴν κίνησιν τοῦ ζῶηρου Μετσόβου.²

Καὶ τὸ φιλόμουσον *Ζαγόριον* δὲν ἐλείπετο τῆς προόδου ταύτης. Ἢδὴ κατὰ τὰ μέσα τῆς ΙΗ' Ἐκατ. (1750) ἤκμαζεν ὁ ἐκ Ζαγορίου Γεώργιος Κωνσταντῖνου, ὁ συντάξας τὸ πληρέστερον μὲν συνταχθὲν, κολοβὸν δὲ ἐκδοθὲν τετράγλωσσον Λεξικόν, τοσοῦτον κοινὸν εἰς τοὺς τότε τὰ Ἑλληνικὰ σπουδάζοντας³· ὀλίγον δὲ μετὰ ταῦτα (1770) Νικόλαος ὁ Παπαδόπουλος συγγραφεὺς τῆς ἀξιολόγου Ἐμπορικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας⁴. Ἐφεξῆς δὲ κατὰ τὴν ΙΘ' Ἐκατ. ἀρχομένην Διονύσιος Ἱερομόναχος ἐν Βιέννῃ (1818)⁵, Νικόλαος ὁ Πυλαίνης (1820) συγγραφεὺς Γενικῆς Ἱστορίας⁶, Νεόφυτος ὁ Δούκας (1820), Ἑλληνοστῆς εἶπερ τις καὶ ἕτερος, διδάξας ἰδίᾳ καὶ σχολαρχήσας ἔπειτα τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Αὐθεντικῆς Σχολῆς, καὶ τῆς ἐν Βιέννῃ τῶν Ἑλλήνων, τελευταῖον ἐν Αἰγίνῃ, ἐκδοὺς ἅπασαν σχεδὸν τὴν σειρὰν τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ λογογράφων μετὰ παραφράσεων καὶ σημειώσεων, *Ἐδερρέτης τοῦ Ἑθνοῦ* κληθεὶς ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων⁷, Γεώργιος Γεννάδιος ἐκ Δολιανῶν (γεννηθεὶς ἐν Σηλυβρίᾳ) διδάξας ἐν Βουκουρεστίῳ (1804. 1815. 1820), καὶ Ὀδησῶν,

(1) Βρετοῦ Α', 206.

(2) Π. Ἀραβ. Χρονογρ. τῆς Ἠπείρου Β', 282

(3) Μελετιίου Ἐκκ. Ἱστορ. Δ', 230 Βρετοῦ Β', 293.

(4) Βρετοῦ Β', 315.

(5) Λογίου Ἑρμοῦ ἔτ. 1818 σελ. 548.

(6) Βρετοῦ Β', 211.

(7) Βρετοῦ Β', 262.

